

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 2012/05
02.03.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Novice Pekovića, predsednika veća, Slobodana Gazivode, Sonje Manojlović, Dragana Aćimovića i Anđelke Stanković, članova veća, sa savetnikom Snežanom Medenicom, zapisničarem, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog krivičnog dela trgovine ljudima iz člana 111-b stav 2. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, odlučujući o žalbama optuženog i njegovih branilaca – advokata BB i advokata BB1, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Beogradu K.br.870/04 od 01.10.2004. godine, u sednici veća održanoj dana 02.03.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽENJEM žalbi optuženog AA i njegovih branilaca u pogledu odluke o kazni i po službenoj dužnosti u pogledu pravne ocene dela PREINAČUJE SE presuda Okružnog suda u Beogradu K.br.870/04 od 01.10.2004. godine, tako što Vrhovni sud radnje optuženog AA, opisane u izreci prvostepene presude, za koje je prvostepenom presudom oglašen krivim, pravno kvalifikuje kao krivično delo nedozvoljeni prelaz preko državne granice i krijumčarenje ljudi iz člana 350. stav 2. Krivičnog zakonika ("Sl. glasnik RS", broj 85/05 od 06.10.2005. godine), za koje delo ga OSUĐUJE na kaznu zatvora u trajanju od 6-šest meseci, i u koju kaznu mu uračunava vreme provedeno u pritvoru od 11.05.2004. godine do 05.11.2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Beogradu K.br.870/04 od 1.10.2004. godine, optuženi AA oglašen je krivim zbog izvršenja krivičnog dela trgovine ljudima iz člana 111-b stav 2. u vezi stava 1. KZ RS, za koje delo je primenom odredaba članova 42. i 43. OKZ osuđen na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i pet meseci. U ovu kaznu uračunato mu je vreme provedeno u pritvoru od 11.05.2004. godine do 05.11.2004. godine.

Optuženi je obavezan da na ime troškova krivičnog postupka plati sudu iznos od 9.300,00 dinara, a na ime sudskog paušala iznos od 6.000,00 dinara, sve u roku od 15 dana od dana pravnosnažnosti presude.

Protiv ove presude žalbe su izjavili:

- optuženi AA, ne navodeći zakonski osnov, s tim što je iz obrazloženja žalbe proizlazi da je izjavljena zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

- Branilac optuženog AA, advokat BB, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o kazni;

- branilac optuženog AA – advokat BB1, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede krivičnog zakona, sa predlogom da Vrhovni sud ukine pobijanu presudu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili da pobijanu presudu preinači, tako što će optuženog osloboditi od optužbe.

Republički javni tužilac u dopisu Ktž.br.2193/05 od 08.11.2005. godine predložio je da Vrhovni sud odbije kao neosnovane žalbe optuženog i njegovih branilaca i prvostepenu presudu potvrdi.

Vrhovni sud je u sednici veća razmotrio celokupne spise predmeta, ispitao pobijanu presudu, pa je po oceni žalbenih navoda, imajući u vidu i predlog Republičkog javnog tužioca, našao:

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, koje se, prema navodima žalbi branilaca optuženog, ogledaju u protivrečnosti izreke presude samoj sebi i razlozima presude te u tome što prvostepeni sud nije na nesumnjiv način utvrdio odlučne činjenice. Suprotno žalbenim navodima, Vrhovni sud smatra da je prvostepena presuda u izreci i razlozima razumljiva, međusobno saglasna i zasnovana na sadržini izvedenih dokaza koji su saglasni izloženim razlozima presude, te se tačno iz izreke i razloga presude može zaključiti koje je radnje optuženi preduzeo prilikom izvršenja krivičnog dela. Kako se žalbenim navodima u suštini osporava prvostepenom presudom utvrđeno činjenično stanje i ukazuje na pogrešnu ocenu dokaza, to je prvostepena presuda u ovom smislu i ispitana.

Prvostepeni sud je nakon saslušanja optuženog, pravilnom analizom svih izvedenih dokaza, potpuno i pravilno utvrdio činjenično stanje. I sam optuženi AA u svojoj odbrani ne negira činjenicu da je oštećene – državljane ____ CC, CC1 i CC2, pošto im je prethodno rezervisao smeštaj u hotelu u ____, preuzeo kod ____ i svojim vozilom ih prevezao u ____, smestio ih u prostorije kuće svedoka RR, da bi kasnije otišli u ____, s tim što ističe da je na ovaj način hteo da pomogne svom prijatelju DD, koji ga je i zamolio da im nađe smeštaj, a ne u nameri sticanja protivpravne imovinske koristi. Međutim, kada se ima u vidu iskaz svedoka SS, iz kojeg je utvrđeno da je optuženi nekoliko dana pre kritičnog događaja, zamolio da primi dva lica kod nje na prenočište i hranu za 10 eura po osobi, a posle nekog vremena je optuženi ponovo od nje zatražio da primi još tri lica – oštećene po oceni od 10 eura dnevno, te da je dogovor bio da joj kasnije plati za njihov smeštaj – to je u potpunosti pravilan zaključak prvostepenog suda da je odbrana optuženog iz istrage – da je na ime troškova prevoza i smeštaja oštećenih po osobi trebalo da bude plaćen od 100 do 150 dolara istinita, dok je njegova odbrana sa glavnog pretresa da je hteo prijatelju da učini uslugu, neistinita i sračunata na umanjenje krivične odgovornosti. Ovo tim pre kada se ima u vidu da je optuženi AA svedoku SS, kako je ona objasnila rekao da će joj dati novac tek nakon što njega isplate za smeštaj ovih lica.

Kako je, dakle, na nesumnjiv način utvrđeno da je optuženi postupao u nameri da sebi pribavi kakvu korist, ovde u vidu imovinske koristi, te da je bio svestan činjenice da oštećeni – državljani ____ nemaju putne isprave, obzirom da su ga o tome obavestili odmah po ulasku u vozilo, kod ____, te da su se po nalogu optuženog oštećeni trudili da ih policijska patrola ne vidi – to Vrhovni sud nalazi da se u radnjama optuženog stiču sva obeležja krivičnog dela nedozvoljeni prelaz preko državne granice i krijumčarenje ljudi iz člana 350. stav 2. Krivičnog zakonika.

Prilikom donošenja odluke Vrhovni sud je imao u vidu da je nakon izricanja prvostepene presude, dana 01.01.2006. godine, stupio na snagu Krivični zakonik ("Sl. glasnik RS", br.85/05 od 06.10.2005. godine, kojim je kao jedan od bitnih elemenata krivičnog dela trgovine ljudima propisano da je učinilac postupao u cilju eksploatacije rada oštećenih ili prinudnog rada, vršenja krivičnih dela, prostitucije, pa je našao da u radnjama optuženog nema ovog obeležja krivičnog dela, već da se u njegovim radnjama stiču svi elementi krivičnog dela iz člana 350. stav 2. KZ, obzirom da je postupao sa ciljem da omogući oštećenima – državljanima ____ da nedozvoljeno borave u SCG, kako bi za nekoliko dana, kako je sam naveo u svojoj odbrani, otišli u ____, a sve u nameri da na ovaj način sebi pribavi kakvu korist, kako je to utvrđeno u ožalbenoj presudi.

Prilikom donošenja odluke o kazni, Vrhovni sud je kao olakšavajuće okolnosti cenio činjenicu da je optuženi stariji čovek, vojni penzioner, koji je tokom službe dobio više medalja za vojne zasluge, kao i delimično činjenično priznanje izvršenog krivičnog dela, te iskreno držanje, dok je kao otežavajuću okolnost imao u vidu dosadašnju osuđivanost optuženog, mada nije osuđivan za istovrsna krivična dela. Dajući pravilan značaj svim utvrđenim okolnostima, Vrhovni sud je našao da žalbe optuženog i njegovih branilaca u delu koji se odnosi na odluku o kazni, treba uvažiti, pa je optuženog osudio na kaznu zatvora u trajanju od 6 meseci, nalazeći da će se ovako odmerenom kaznom postići svrha kažnjavanja propisana odredbom člana 42. Krivičnog zakonika.

Sa svega izloženog, a na osnovu odredbe člana 391. ZKP, doneta je odluka kao u izreci.

Predsednik veća-sudija,

Novica Peković, s.r.

Zapisničar,

Snežana Medenica, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

Iji